

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	7020200494
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7020200494.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému S. J., pre spoluúčasť na trestnom čine pašovania zahraničných tabakových výrobkov podľa článku 110 talianskeho trestného zákonníka, čl. 291 bis - čl. 294 ods. 1 Dekréту talianskeho prezidenta č. 43/1973, na neverejnom zasadnutí konanom 26. januára 2021 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného S. J. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 3. decembra 2020, sp. zn. 8Ntc/15/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného S. J. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 3. decembra 2020, sp. zn. 8Ntc/15/2020, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) uznal na území Slovenskej republiky výrok o vine, výrok o treste odňatia slobody rozsudku Všeobecného súdu v Nole, Talianska republika, č. 362/2016 z 8. februára 2016, právoplatným 25. marca 2016, ktorým bol slovenský štátny občan S. J., nar. XX. V. XXXX v J., trvale bytom I. XX, okres K., Slovenská republika, uznaný vinným pre spoluúčasť na trestnom čine pašovania zahraničných tabakových výrobkov podľa článku 110 talianskeho Trestného zákonníka, čl. 291 bis- čl. 294 ods. 1 Dekréту talianskeho prezidenta č. 43/1973, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v spolupráci s obžalovaným W. P. prepravovali a predávali pašované zahraničné tabakové výrobky s celkovou hmotnosťou 2940 kg. S prirážajúcou okolnosťou, že sa dopustili tejto skutočnosti použitím dopravných prostriedkov patriacich ľuďom, ktorí nesúvisia so zločinom.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona krajský súd odsúdeného S. J. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení tohto rozsudku krajský súd uviedol, že odsúdený S. J. je slovenským štátnym občanom s hláseným trvalým pobytom I. XX, okres K.. Z osvedčenia v časti i) bod 2) vyplýva, že S. J. sa osobne nezúčastnil konania, v ktorom bol vydaný odsudzujúci rozsudok, pričom talianska prokuratúra súčasne nevyznačila ani jeden z ďalších prípadov uvádzaných v bodoch 3.1 až 3.3.

Vychádzajúc z časti d) bod 2) bod 3.3) európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Prokuratúrou v Nole, Talianska republika, dňa 7. marca 2019 pod spisovou značkou SIEP 255/2016, sa S. J. osobne nezúčastnil konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu, bol si vedomý plánovaného konania, splnomocnil právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ho obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ho v konaní zastupoval, pričom z bodu 4) EZR vyplýva, že S. J. bol na pojednávaní obhajovaný právnym zástupcom menovaným súdom, JUDr. Vincenzom Mazzrom z Advokátskej komory v Nola, so sídlom právnickej kancelárie v Nola, na Via Anfiteatro Laterizio 98, Parco dell'Amicizia. Uvedenú skutočnosť právneho zastupovania S. J. na pojednávaní konanom v jeho neprítomnosti a jeho obhajovaní splnomocneným advokátom potvrdzuje aj samotný rozsudok Všeobecného súdu v Nole, č. 362/2016 z 8. februára 2016.

S poukazom na tieto skutočnosti mal krajský súd za to, že absencia vyplnenia vyššie uvedeného bodu v osvedčení je písarským pochybením, a teda sú vyvrátené dôvody odmietnutia uznania a vykonania rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j) zákona č. 549/2011 Z. z.

Z odpisu registra trestov na osobu S. J. nevyplýva, že by v konaní vedenom proti nemu pre predmetný skutok bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, resp. že konanie vedené v niektorom z členských štátov proti odsúdenému pre tie isté skutky sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom [§ 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.].

Z predloženého spisového materiálu podľa krajského súdu nevyplývajú ani skutočnosti odôvodňujúce záver, že S. J. je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní. V čase spáchania skutku bol vzhľadom na svoj vek podľa právneho poriadku Slovenskej republiky trestne zodpovedný za konanie, pre ktoré bolo vydané súdne rozhodnutie. Výkon rozhodnutia podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je premlčaný. Podmienka uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. je podľa krajského súdu splnená.

Podľa údajov vyznačených v bode i. bod 2) osvedčenia je dĺžka trestu odňatia slobody 1275 dní, pričom do jej výkonu je potrebné započítať väzbu od 18. decembra 2013 do 21. decembra 2013, t. j. 4 dni. Podľa krajského súdu je teda preukázané, že dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, presahuje 6 mesiacov.

O zaradení S. J. na účely výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky rozhodol krajský súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona tak, že odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený S. J. odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Majerníka písomným podaním z 11. decembra 2020, podaným na poštovú prepravu toho istého dňa, v ktorom poukázal na to, že justičný orgán štátu pôvodu zaslal konajúcemu súdu 3. augusta 2020 osvedčenie prokuratúry republiky pri Všeobecnom súde v Nole, pričom z tohto osvedčenia, z písmena i) „Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest“ vyplýva, že odsúdený sa osobne nezúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, pričom nejde ani o jeden z prípadov uvedených v bode 3. Z tohto dôvodu podľa názoru odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky pre uznanie a výkon rozhodnutia.

Odsúdený sa nestotožňuje s názorom Krajskej prokuratúry Košice uvedeným vo vyjadrení z 13. októbra 2020, že absencia vyplnenia vyššie uvedeného bodu v osvedčení je iba písarským pochybením, čo odôvodňuje poukazom na časť d), bod 2, bod 3.3 európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa názoru

odsúdeného nejde o písarsku chybu, pretože nielen že nebol označený ani jeden z bodov 3.1a, 3.1b, 3.2 alebo 3.3, nebolo ani vyplnené, akým spôsobom boli príslušné podmienky splnené. Pokiaľ by aj súd akceptoval tvrdenie prokuratúry, že išlo o písarsku chybu, bez písomného odôvodnenia splnenia tejto podmienky v bode 4 nemôže podľa odsúdeného sám dospieť k záveru o jej splnení, a to už vôbec nie s poukazom na iné dokumenty. K tvrdeniu prokuratúry o splnení podmienky podľa § 16 ods. 1 písm. j), bod 2 zákona č. 549/2011 Z. z., ktoré má vyplývať z európskeho zatýkacieho rozkazu, sa odsúdený podrobne vyjadril pri svojom výsluchu dňa 2. júla 2020 na str. 2 a 3 zápisnice. Odsúdený nebol vôbec predvolaný a tým ani informovaný o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, ani inými prostriedkami mu neboli doručené informácie o termíne a mieste konania. Nebol si vedomý plánovaného konania a nebol ani informovaný o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania. Nebol si vedomý plánovaného konania, preto nesplnomocnil právneho zástupcu, aby ho v tomto konaní obhajoval. Vôbec sa nedozvedel, že proti jeho osobe je plánované súdne konanie, že mu bol ustanovený obhajca, tento obhajca ho žiadnym spôsobom nekontaktoval, teda nemal možnosť s ním komunikovať o spôsobe jeho obhajoby ani ho splnomocniť na obhajovanie v konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odsúdený navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. decembra 2020, sp. zn. 8Ntc/15/2020, podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku zrušil a po doplnení konania vo veci sám rozhodol tak, že cudzie rozhodnutie neuznáva.

K odvolaniu odsúdeného sa písomným podaním zo 17. decembra 2020 vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že odvolanie odsúdeného považuje za nedôvodné. V predmetnej veci v čase rozhodnutia neboli zistené dôvody odmietnutia uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Poukázala pritom na svoje písomné vyjadrenie z 13. októbra 2020, ako aj na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, pričom z obsahu týchto listín vyplýva, že absencia vyplnenia údajov je v danom prípade akýmsi písarským nedostatkom, pretože tieto skutočnosti sú upresnené a preukázateľné z časti d) bod 2) bod 3.3. európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného prokuratúrou v Nole, Talianska republika 7. marca 2019 pod sp. zn. SIEP 255/2016, ako aj samotným rozsudkom Všeobecného súdu v Nole z 8. februára 2016, č. 362/2016.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie S. J.Š. podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Spis spolu s podaním odvolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 11. januára 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisového materiálu totiž vyplýva, že odvolateľ je slovenským štátnym občanom a na území Slovenskej republiky má obvyklý pobyt. Ďalej možno uviesť, že v tomto prípade bolo potrebné skúmať, či skutok, za ktorý bol odvolateľ štátom pôvodu odsúdený, je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, pretože ide o trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou prevyšujúcou tri roky, avšak justičný orgán štátu pôvodu ho v osvedčení neoznačil priradením ku niektorej z kategórií trestných činov. So skúmaním podmienky obojstrannej trestnosti sa pritom vysporiadal krajský súd v napadnutom rozsudku, keď uviedol, že skutok, zo spáchania ktorého bol S. J. uznaný za vinného, je možné podľa slovenského Trestného zákona právne kvalifikovať ako trestný čin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s trestnou sadzbou 1-5 rokov.

Ako to už uviedol i krajský súd v napadnutom rozsudku, proti odsúdenému nebolo pre ten istý skutok,

ktorý je predmetom uznania a výkonu, právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, pričom ani najvyšší súd nemá informáciu, že by proti odsúdenému bolo pre totožný skutok vedené konanie v inom členskom štáte, ktoré sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý už bol vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý. Odsúdený nie je ani vyňatý z pôsobnosti slovenských orgánov činných v trestnom konaní a súdu (§ 8 Trestného poriadku), podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je z dôvodu nedostatku veku v čase spáchania skutku, ktorý je predmetom uznávacieho konania, trestne nezodpovedný (§ 22 Trestného zákona) a výkon rozhodnutia nie je premlčaný, hoci na stíhanie predmetného trestného činu je daná aj právomoc slovenských orgánov (§ 4 Trestného zákona). Dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť (podľa stavu v čase doručenia osvedčenia) vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov a nezahŕňa opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém jej zdravotníctva vykonať. Napokon odvolateľ nie je, podľa predloženého spisového materiálu, na Slovensku aktuálne trestne stíhaný pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním a za taký trestný čin nemá ani vykonať trest.

Pokiaľ odsúdený v podanom odvolaní namieta nesplnenie zákonných podmienok pre uznanie a výkon rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j), bod 1-3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutia, z dôvodu nevyplnenia niektorého z bodov 3.1a, 3.1b, 3.2, 3.3 a bodu 4, najvyšší súd k tomu uvádza, že v predmetnej veci bolo najskôr vedené konanie na základe európskeho zatýkacieho rozkazu zo 7. marca 2019, sp. zn. SIEP 255/2016, vydaného Prokuratúrou v Nole, Talianska republika, na výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, 5 mesiacov a 26 dní, ktorý bol odsúdenému S. J. uložený rozsudkom Všeobecného súdu v Nole, Talianska republika z 8. februára 2016, č. 362/2016.

V rámci predbežného vyšetrovania o predmetnom európskom zatýkacom rozkaze bol odsúdený S. J. dňa 2. júla 2020 vypočutý za prítomnosti svojho obhajcu na Krajskej prokuratúre Košice, pričom do zápisnice o vypočutí uviedol, že s vydaním do Talianskej republiky nesúhlasí, žiada o prevzatie výkonu rozhodnutia, o uznávacie konanie a s tým súvisiaci výkon trestu do SR a trvá na uplatnení zásady špeciality v celom rozsahu (č. l. 112 spisu). V nadväznosti na toto jeho vyjadrenie sa krajský súd listom z 10. júla 2020 obrátil na Ministerstvo spravodlivosti Talianskej republiky s výzvou, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy vyjadrili k odovzdaniu výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz. V nadväznosti na túto výzvu Ministerstvo spravodlivosti Talianskej republiky zaslalo 17. augusta 2020 Krajskej prokuratúre Košice a následne 31. augusta 2020 i krajskému súdu Osvedčenie podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV spolu s ďalšími listinami.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí sú totožné s dôvodmi odmietnutia výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 3 zákona č. 154/2010 Z. z., pričom v oboch prípadoch ide o situáciu, keď z osvedčenia, resp. z európskeho zatýkacieho rozkazu vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení, resp. v európskom zatýkacom rozkaze uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

a) bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

b) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo

c) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového,

výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty.

V zákone č. 154/2010 Z. z. je navyše v § 23 ods. 3 písm. d) uvedený ešte jeden dôvod odmietnutia výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, a to ak vyžadanej osobe nebolo rozhodnutie doručené, pričom jej bude doručené bezodkladne po jej odovzdaní do štátu pôvodu a súčasne bude výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo na podanie odvolania, na konaní o ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového a informovaná o lehote na podanie návrhu na obnovu konania alebo odvolania tak, ako je uvedené v európskom zatýkacom rozkaze.

V predmetnej veci bola v európskom zatýkacom rozkaze zo 7. marca 2019 v časti (d) týkajúcej sa uvedenia skutočnosti, či sa dotknutá osoba osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, zaškrtnutá možnosť 2. - dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia. Zároveň bol v tejto časti zaškrtnutý bod 3.2 - dotknutá osoba, vedomá si plánovaného konania, splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní zastupoval, a v bode 4 boli ako doplňujúce informácie o tom, ako bola splnená príslušná podmienka, uvedené nasledovné skutočnosti: „Obžalovaný bol na pojednávaní obhajovaný právnym zástupcom, menovaným súdom, JUDr. Vincenzom Mazzeom z Advokátskej komory v Nola, so sídlom právnickej kancelárie v Nola (NA), na Via Anfiteatro Laterizio 98, Parco dell'Amicizia.“

V Osvedčení v časti i) Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest, bol taktiež zaškrtnutý bod 2 - dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, avšak už nebol zaškrtnutý žiaden z bodov 3 ani doplňujúce informácie v bode 4. Prokurátorka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odsúdeného uviedla, že ide o písársku chybu, čo je zrejme tak z európskeho zatýkacieho rozkazu, ako aj z predloženého rozsudku Všeobecného súdu Nole z 8. februára 2016. S týmto tvrdením prokurátorky sa najvyšší súd stotožňuje a dopĺňa k tomu, že v prípade totožných dôvodov odmietnutia tak uznania a výkonu rozhodnutia, ako aj výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, je jednoznačné, že aj v prípade, ak by robil dopyt na justičný orgán štátu pôvodu, tento by do Osvedčenia doplnil len tie informácie, ktoré sú už uvedené v európskom zatýkacom rozkaze, ktorý je súčasťou spisu 8Ntc/15/2020, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že tieto informácie sa nachádzajú aj priamo v rozsudku Všeobecného súdu v Nole, Talianska republika z 8. februára 2016. Porovnaním európskeho zatýkacieho rozkazu a Osvedčenia, ako aj súvisiaceho materiálu v predmetnej veci možno konštatovať, že nedostatky, na ktoré odsúdený v odvolaní poukazuje, sú len formálnymi nedostatkami, ktoré samy o sebe, bez ďalšieho, nezakladajú dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia.

Pokiaľ ide o samotnú námietku odsúdeného týkajúcu sa toho, že o súdnom konaní v Taliansku nevedel, nesplnomocnil právneho zástupcu, aby ho zastupoval, k tejto je potrebné uviesť, že odsúdený počas svojho výsluchu na Krajskej prokuratúre Košice 2. júla 2020 okrem iného uviedol, že je pravdou, že niekedy v decembri bol 4 dni vo väzbe a následne bol po vypočutí talianskym súdom prepustený. Pri tomto konaní bola prítomná česky hovoriaca tlmočnica, ktorá mu povedala, že bude asi vyhostený na dobu 5-10 rokov a rozhodnutie mu bude doručené. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený mal vedomosť o prebiehajúcom trestnom konaní v Taliansku, keďže bol z tohto dôvodu v tejto krajine 4 dni vo väzbe a bol vypočutý talianskym súdom. Tieto jeho tvrdenia podporuje aj jeho žiadosť o prevzatie výkonu rozhodnutia, ktorú predniesol počas výsluchu na Krajskej prokuratúre Košice 2. júla 2020 a na podklade ktorej bolo iniciované konanie o uznaní a výkone rozhodnutia. Ak by odsúdený zastával názor o nesplnení podmienky uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j) zákona o uznaní a výkone rozhodnutia, potom nie je zrejme, z akého dôvodu žiadal o prevzatie výkonu rozhodnutia, o uznávacie konanie a s tým súvisiaci výkon trestu v Slovenskej republike.

Nad rámec uvedeného je potrebné dodať, že odsúdený vo svojom odvolaní neuviedol, z akého dôvodu by najvyšší súd mal spochybniť tvrdenia uvádzané v rozsudku Všeobecného súdu v Nole o tom, že odsúdený bol predvolaný na pojednávanie 22. mája 2014 a že bol obhajovaný advokátom Vincenzom

Mazzeom, obzvlášť za situácie, že obhajca odsúdeného počas výsluchu na Krajskej prokuratúre Košice 2. júla 2020 uviedol, že odsúdený využije všetky riadne i mimoriadne opravné prostriedky dané právom Talianskej republiky a bude sa domáhať opätovného otvorenia prípadu a zákonného rozhodnutia v jeho prítomnosti, aby sa mohol riadne obhajovať, avšak do dňa konania neverejného zasadnutia najvyššieho súdu ani odsúdený, ani jeho obhajca nepredložili žiaden dôkaz o tom, že by tak učinili.

Z uvedeného je zrejmé, že v preskúmvanej veci nie je daný žiadny z dôvodov povinného odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. a) až m) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým bol odsúdený S. J. zaradený v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na kritériá uvedené v § 17 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, v zmysle ktorých prevzatý výrok o treste nesmie zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženú trestnú sankciu; uvedené je nutné vzťahovať aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri rozsudok najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122/2014). Na základe podkladov, ktoré mal krajský súd (a aj súd odvolací) k dispozícii, nie je možné posúdiť, ktorému stupňu strázenia podľa § 48 Trestného zákona zodpovedajú aktuálne podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného v Talianskej republike. Keďže súd prvého stupňa zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ďalšie objasňovanie tejto otázky (dopytom na talianske justičné orgány prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky) zo strany najvyššieho súdu by bolo bezpredmetné, pretože aj v prípade zistenia potreby zaradenia odsúdeného do ústavu na výkon trestu s iným (prísnejším) stupňom strázenia, by najvyšší súd v tejto časti napadnutý rozsudok zmeniť nemohol, nakoľko by tým došlo k porušeniu zásady zákazu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu), keďže odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané iba odsúdeným.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.